LATVIJAS NACIONĀLAIS
SIMFONISKAIS ORĶESTRIS

LNSO, TARMO PELTOKOSKI UN ŠTRAUSA "SALOME"

LNSO, TARMO PELTOKOSKI, AND STRAUSS' *SALOME*

2024. gada 1. novembrī plkst. 19.00 Hanzas Peronā
2024. gada 2. novembrī plkst. 17.00 koncertzālē "Cēsis"

1 November 2024 at 7 PM at Hanzas Perons
2 November 2024 at 5 PM at the Concert Hall *Cēsis*

VIDA MIKNEVIČŪTE | VIDA MIKNEVIČIŪTĖ — soprāns | soprano
Diriģents | Conductor **TARMO PELTOKOSKI**

---

1. novembra koncertu ieraksta Latvijas Radio 3 "Klasika"
The concert of 1 November is recorded by the Latvian Radio 3 *Klasika*

Koncerta dienā iepazīsties ar programmu šeit:
The programme for tonight's concert is available here:

I DAĻA | PART I

RIHARDS ŠTRAUSS (*Richard Strauss*, 1864–1949)
Septiņu plīvuru deja un finmāls no operas "Salome" (1905)
Dance of the Seven Veils and Final from *Salome* (1905)

30′

II DAĻA | PART II

OLIVJĒ MESIĀNS (*Olivier Messiaen*, 1908–1992)
"Mirdzošais kaps" (1931)
Le Tombeau resplendissant (1931)

15′

KLODS DEBISĪ (*Claude Debussy*, 1862–1918)
"Jūra" (1903–1905)
La mer (1903–1905)

I. "Jūra no rītausmas līdz pusdienlaikam" | *From Dawn to Noon on the Sea*
II. "Viļņu spēles" | *Play of the Waves*
III. "Vēja un jūras saruna" | *Dialogue of the Wind and the Sea*

25′

Kultūras ministrija NEIBURGS Garage demokrātiskā vīna bārs ir DELFI 3 Latvijas Radio Klasika MŪZIKAS SAULE

ŠTRAUSS

Riharda Štrausa mūzikas drāmas (kā to dēvēja pats autors) "Salome" pamatā ir Oskara Vailda 1891. gadā radītā luga, kuras sižets vēsta par Mateja evaņģēlijā pieminēto Jūdejas princesi Salomi, kas dejojusi savam patēvam Hērodam, pēc tam pieprasīdama ievērojamu atlīdzību — Jāņa Kristītāja (Johanāna) galvu. Par operas libretu kalpo Hedvigas Lahmanes tulkojums vācu valodā, kas nav pielāgots izdziedamās dzejrindās, bet gan atstāts sākotnējā veidolā. Lugas versiju vācu valodā Štrauss noskatījies 1902. gada novembrī Berlīnē un uzreiz sācis darbu pie operas rakstīšanas.

"Salome" tika pirmuzvesta 1905. gada 9. decembrī Drēzdenē diriģenta Ernsta fon Šuca vadībā un izraisīja plašu rezonansi un pat sašutumu daudzos Eiropas opernamos. Iespējams, ne bez iemesla, jo ne katru dienu komponisti operas sižetā izvēlējās apskatīt tik neērtas tēmas kā seksualitāte un apsēstība, kā arī risināt galēji sarežģītus cilvēka psihes aspektus, nemaz nerunājot par šādu tēmu sasaisti ar Bībelē pieminētiem tēliem. Titullomas atveidotāja Marija Vitiha tolaik atteikusies izpildīt "Septiņu plīvuru deju", kā arī atteikusies no Jāņa Kristītāja galvas skūpstīšanas ainas, to skaidrojot ar pieklājības normu ievērošanu. 1906. gadā 16. maijā Štrauss diriģē Austrijas pirmizrādi Grācā (Vīnē to iestudē tikai 1918. gadā). Šeit klausītāju rindās sēdējuši tādi mūzikas dižgari kā Džakomo Pučīni, Arnolds Šēnbergs ar skolniekiem, Aleksandrs Cemlinskis un Gustavs Mālers ar dzīvesbiedri Almu. Runā, ka uz Austrijas pirmizrādi ieradies arī tolaik 17 gadus jaunais Ādolfs Hitlers. Un, lai arī 1905. gada uzvedums metis šaubu ēnu uz operas panākumiem, Austrijas pirmizrāde pauda pretējo — publika to novērtēja ar sajūsmu. Eiropa bija gatava jaunām vēsmām.

MESIĀNS

Olivjē Mesiāns bija viens no 20. gadsimta ievērojamākajiem un novatoriskākajiem franču komponistiem, kā arī izcils ērģelnieks un… ornitologs. Viņa māte bija dzejniece Sesila Sovāža, kura savulaik vēl nedzimušajam dēlam veltīja pēdējo nodaļu savā dzejoļu krājumā *Tandis que la terre tourne* ("Kamēr zeme griežas"), par ko vēlāk Mesiāns ļoti lepojies un sacījis, ka šī dzeja pravietojusi viņa mākslinieciskо ceļu. Savukārt tēvs Pjērs Mesiāns bija angļu valodas skolotājs, kurš franču valodā tulkojis Viljama Šekspīra lugas (komponists bērnībā tās bija tik ļoti iemīļojis, ka iestudējis un izrādījis jaunākajam brālim Alēnam, kurš vēlāk, līdzīgi kā māte, kļuvis par dzejnieku).

11 gadu vecumā Mesiāns iestājās Parīzes konservatorijā, un viņa skolotāju lokā bija Pols Dikā, Marsels Diprē, Šarls-Marī Vidors, Moriss Emanuels un citi. Mesiānam esot bijusi sinestēzija — neiroloģisks fenomens, kad, izdzirdot skaņas vai saskaņas, veidojas arī vizuāls krāsu priekšstats. Konservatorijā viņš mācās ar izciliem panākumiem, un no 1931. līdz pat nāvei 1992. gadā darba gaitas vada Parīzes Svētās Trīsvienības baznīcā kā ērģelnieks. Mesiāns bija dziļi reliģiozs cilvēks, iedvesmojās no putnu

dziesmām un nozīmīgi paplašināja muzikālās valodas apvāršņus gan teorijā, gan praksē. Aleksa Rosa grāmatā "Viss cits ir troksnis" Mesiānam veltītajā nodaļā lasāms šāds fragments: "Nav saglabājušās itin nekādas ziņas par to, ka komponista personībai būtu bijusi kāda nejauka šķautne. Diriģents Kents Nagano, kurš daudz sadarbojās ar Mesiānu komponista mūža nogalē, reiz, kad no viņa par visām varēm pūlējās izdabūt kādu neglaimojošu stāstiņu par viņa mentoru, spēja ziņkārīgos iepriecināt vienīgi ar anekdoti, kā Mesiāns un Lorio reiz vienā piegājienā apēduši veselu bumbierkūku."

1931. gadā komponētais "Mirdzošais kaps" ir viens no Mesiāna agrīnajiem darbiem, kas tapis vien gadu pēc simfoniskās meditācijas *Les Offrandes Oubliées*. Pēc 1933. gada pirmatskaņojuma komponists darbu atsauc, un tas netiek atskaņots līdz pat 1984. gadam.

Šo darbu Mesiāns reiz nodēvējis par epitāfiju. Četrus gadus iepriekš, 1927. gadā, slimības dēļ pāragri mūžībā dodas viņa māte, un, lai veicinātu Mesiāna iespēju gūt mieru pēc smagā trieciena, savās mājās nelielajā Fuliņī ciemā viņu uzņem tantes Marta un Agnese, kur Mesiāns atgūstas un turpina komponēt. Šajā laikā viņš savā apziņā pārcilā idejas par mūža ritējumu un saka atvadas jaunībai. Opusa "Mirdzošais kaps" partitūrā komponists iziet cauri dažādām sēru stadijām un nokrāsām, atgādina par dzīves īslaicīgumu. Darbs kalpo kā refleksija par dzīves un nāves nozīmību un cerību uz gaišu, garīgu atdzimšanu pēc fiziskās eksistences beigām.

Baiba Santa VANAGA

DEBISĪ

Kloda Debisī trīsdaļīgais darbs "Jūra" tapis visai samezglotā komponista dzīvesposmā — viņš sāk komponēt "Jūru" pie pirmās sievas vecākiem Burgundijā (kur nav jūras) un pabeidz to Anglijā jūras krastā, jau dzīvodams kopā ar dziedātāju Emmu Bardaku, kas gaida bērnu. Nav konkrētu iemeslu runāt, ka tas kaut kā ietekmējis Debisī komponēšanu, tomēr viņa dzīves aprakstos var sastapties ar šī perioda privātās un radošās dzīves paralēļu vilkšanu, turklāt sabiedrība visai nosodoši izturējās pret pirmās sievas pamešanu, jo īpaši tādēļ, ka viņa centās doties labprātīgā nāvē — tie ir vētraini trīs gadi. Iedvesmu Debisī ņem galvenokārt no iztēles ainām un jūras tēlojumiem literatūrā un vizuālajā mākslā.

Zināms, ka komponisti mēdz sabojāt paši savus darbus, ja ķeras pie to diriģēšanas, taču šajā gadījumā, šķiet, bijis otrādi. Pirmatskaņojums notiek 1905. gada 15. oktobrī — Lamurē orķestris muzicē Kamila Ševijāra vadībā, un tiek uzskatīts, ka interpretācija bijusi neizteiksmīga. Kritiķi izsakās apmēram tādā garā, ka Debisī okeāns esot vien tāds kā apakštasē saskalots ūdens vai varžudīķis, un vēl kādam neesot laimējies ne sadzirdēt, ne saredzēt, ne saost jūru. Trīs gadus vēlāk diriģē pats Debisī, un tad šim triptiham ir ievērojami panākumi.

Un vēl — ja vēlaties no sirds godināt Debisī piemiņu, esiet uzmanīgi ar jēdziena 'impresionists' lietošanu. Komponistam neesot patikuši

salīdzinājumi ar franču gleznotāju darbiem, un viņš arī neuzskatīja, ka šis jēdziens vispār jelkā būtu attiecināms uz mūziku. Uz pirmizdevuma vāka Debisī vēlējās redzēt Hokusai slaveno "Kanagavas lielvilni", un to viņš tur arī ieraudzīja.

Orests SILABRIEDIS

Lietuviešu soprāns **VIDA MIKNEVIČŪTE** ir kļuvusi par vienu no pasaulē pieprasītākajiem dramatiskajiem soprāniem.

2024. gadā piedzīvojusi ļoti gaidīto debiju Baireitas festivālā kā Zīglinde Riharda Vāgnera operā "Valkīra". 2024./2025. gada sezonā viņa izpilda Marietas lomu Korngolda operā "Mirusī pilsēta" Dvoržāka festivālā Prāgā, Bavārijas Valsts operā Minhenē un Dmitrija Čerņakova jauniestudējumā Lorenco Vioti vadībā Cīrihes operā. Viņa dzied arī Salomi Vīnes Valsts operā, Somijas Nacionālajā operā Helsinkos un Hamburgas Valsts operā, Hrizotemīdu ("Elektra") Berlīnes Valsts operā, Zentu ("Klīstošais holandietis") Starptautiskajā Maija festivālā Vīsbādenē un Hannu Glavari ("Jautrā atraitne") Cīrihē. Paredzēta debija ASV Santafē operā kā Zīglindei Vāgnera "Valkīrā", kā arī koncerti kopā ar Sidnejas simfonisko orķestri, izpildot Vāgnera "Valkīru" Sidnejas operā, un ar "Berlīnes filharmoniķiem" Volfganga Rīma *Das Gehege* ("Sprosts") iestudējumā, abos koncertos diriģentes Simonas Jangas vadībā.

2023./2024. gada sezonā Vida Miknevičūte debitējusi kā Grāfiene Riharda Štrausa operā "Kapričo" Viktorijas operā Melburnā. Uzstājusies Drēzdenes *Semperoper* kā Liza ("Pīķa dāma"), Berlīnes Valsts operā kā Jenūfa, Hrizotemīda ("Elektra") un Elza ("Loengrīns"), kā arī Berlīnes Vācu operā kā Zenta ("Klīstošais holandietis"). Kopā ar "Berlīnes filharmoniķiem" un diriģentu Kirilu Petrenko — debija Zīglindes lomā ("Valkīra") Berlīnes filharmonijā un Bādenbādenes *Festspielhaus* koncertzālē.

2022./2023. gada sezonā debitējusi kā Zīglinde Dmitrija Čerņakova "Nībelunga

gredzena" jauniestudējumā Berlīnes Valsts operā, atveidojot šo lomu arī Neapoles *San Carlo* teātrī, ievērojama debija bijusi arī Salomes lomā Milānas *La Scala* teātrī un Berlīnes Vācu operā. Bavārijas Valsts operā dziedājusi Hrizotemīdu, Džuditu, Salomi u.c. Debitējusi arī Drēzdenes *Semperoper* kā Liza ("Pīķa dāma") un pirmo reizi uzstājusies kā Brinhilde Vāgnera "Zigfrīdā" kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri.

2019./2020.–2021./2022. gada sezonās Vida Miknevičūte guvusi ievērojamus panākumus, tostarp debitējot Zalcburgas festivālā kā Hrizotemīda Franča Velzera-Mesta vadībā. Bieži uzstājas tādos nozīmīgos opernamos kā Parīzes Nacionālā opera, Bavārijas Valsts opera, Vīnes Valsts opera, Berlīnes Valsts opera, Zviedrijas Karaliskā opera. Par savu atzinīgi novērtēto debiju Salomes lomā Viktorijas operā Melburnā tikusi apbalvota ar *Green Room Award*.

Dziedātāja ir strādājusi ar ievērojamiem diriģentiem, tostarp Simonu Jangu, Danielu Barenboimu, Ādamu Fišeru, Valēriju Gergijevu, Aleksandru Džoelu, Unu Sunu Kimu, Franci Velzeru-Mestu, Peteru Šneideru, Kentu Nagano, Kristianu Tīlemani, Vladimiru Jurovski, Gintaru Rinkeviču, Tomasu Gugeju un Hermani Boimeru, kā arī ar režisoriem Lorenco Fioroni, Katarīnu Tālbahu, Johannesu Šicu, Tilmanu Knabi, Hariju Kupferu, Kristofu Nelu, Kristofu Loju, Kaliksto Bieito, Kšištofu Varlikovski, Dmitriju Čerņakovu, Tomu Rīzeru un Veru Nemirovu.

No 2011. līdz 2020. gadam Vida Miknevičūte dziedājusi Maincas Valsts teātra pamatsastāvā, uzstājoties kā Elektra ("Idomenejs"), Orānijas princese Natālija ("Homburgas princis"), Tatjana ("Jevgeņijs Oņegins"), Fiordilidži (*Così fan tutte*), Margarita ("Mefistofelis"), Violeta ("Traviata"), Eva ("Nirnbergas meistardziedoņi"), Margarita ("Fausts"), Blānša ("Karmelīšu dialogi"), Mimī ("Bohēma"), Urzula ("Mākslinieks Matiss"), Elizabete ("Dons Karloss"), Zīglinde (Vāgnera/Lorio "Gredzens vienā vakarā") un Amēlija Grimaldi ("Simons Bokanegra"). Kā viesmākslinieces koncertējusi opernamos Frankfurtē, Štutgartē, Leipcigā, Kaseles Valsts teātrī, Vīsbādenes Valsts teātrī un Latvijas Nacionālajā operā.

Sākoties 2026./2027. gada koncertsezonai, somu diriģents **TARMO PELTOKOSKI** kļūs par Honkongas filharmoniskā orķestra māksliniecisko vadītāju, pirms tam strādājot kā šī amata pienākumu izpildītājs 2025./2026. gada sezonā. 2022. gada janvārī viņš iecelts par Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas galveno viesdiriģentu, kļūstot par pirmo šāda titula īpašnieku orķestra 42 gadu pastāvēšanas vēsturē. Tā paša gada maijā Peltokoski kļuva par Latvijas Nacionālā simfoniskā orķestra māksliniecisko vadītāju un galveno diriģentu, sākot darbu no 2022./2023. gada koncertsezonas. Drīz pēc tam arī Roterdamas filharmonijas orķestris Peltokoski pasludināja par orķestra galveno viesdiriģentu. 2022. gada augustā tolaik 22 gadus vecais Tarmo Peltokoski diriģēja savu pirmo "Nībelunga gredzena" ciklu Somijas *Eurajoki Bel Canto* festivālā. 2022. gada decembrī Peltokoski iecelts par Tulūzas

Nacionālā Kapitolija orķestra mākslinieciskо vadītāju.

Pēdējās sezonās Tarmo Peltokoski diriģējis Honkongas filharmonisko orķestri, Francijas Radio filharmonisko orķestri, Romas Sv. Cecīlijas orķestri, "Losandželosas filharmoniķus", Toronto simfonisko orķestri, Zviedrijas Radio filharmonisko orķestri un Gēteborgas simfonisko orķestri, kā arī Diendvidrietumvācu Radio (SWR) simfonisko orķestri Bādenbādenes Vasarsvētku festivālā un Berlīnes Vācu simfonisko orķestri. Diriģents uzstājies arī Reingavas, Šlēsvigas-Holšteinas, Verbjē un Brēmenes mūzikas festivālos, Bonnas Bēthovena festivālā un Granādas starptautiskajā mūzikas un dejas festivālā. 2023. gada aprīlī atkārtoti uzstājies *Eurajoki Bel Canto* festivālā, diriģējot Vāgnera "Tristanu un Izoldi". 2023. gada vasarā kopā ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri iestudējis operu "Zigfrīds", savukārt 2023. gada oktobrī — "Donu Žuanu" Somijas Nacionālajā operā.

Šī gada augustā Peltokoski diriģēja Vāgnera "Dievu mijkrēsli" Rīgā. Septembrī viņš debitēja BBC Promenādes koncertā Karaliskajā Alberta zālē kopā ar BBC Simfonisko orķestri, vēlāk rudenī diriģē *La Scala* orķestri, "Cīrihes filharmoniķus" un Izraēlas Filharmonisko orķestri.

2025. gada pavasarī plānota turneja pa Vāciju ar Tulūzas Nacionālo Kapitolija orķestri, debija ar Londonas filharmonisko orķestri un Bavārijas Valsts orķestri, uzstāšanās Luksemburgā un Briselē ar Vāgnera "Klīstošo holandieti", kā arī debija Japānā, diriģējot NHK Tokijas simfonisko orķestri. 2025. gada vasarā viņš vadīs "Parsifāla" atskaņojumu ar Latvijas Nacionālo simfonisko orķestri.

Īstenoti sadarbības projekti ar tādiem izciliem solistiem kā Judzja Vana, Asmika Grigorjana, Matiass Gērne, Jūlija Fišere un daudziem citiem.

Līdztekus diriģēšanai Tarmo Peltokoski ir arī atzīts pianists. Viņa klavierspēle apbalvota daudzos konkursos, Peltokoski ir uzstājies kā solists ar visiem zināmākajiem Somijas orķestriem. 2023. gada oktobrī Tarmo Peltokoski parakstījis ekskluzīvu līgumu ar *Deutsche Grammophon*. Viņa debijas albums izdots 2024. gada maijā. 2022. gadā saņēmis Reingavas mūzikas festivāla Loto balvu, kā arī 2023. gadā — prestižo *OPUS Klassik* par ierakstu kopā ar Brēmenes Vācu kamerfilharmonijas orķestri.

STRAUSS

Richard Strauss' *Salome*, which he describes as a "music drama", is based on Oscar Wilde's 1891 eponymous play. The story follows Princess Salome of Judaea, a figure from the Gospel of Matthew, who dances for her stepfather Herod and, in return, demands a shocking reward — the head of the prophet John the Baptist (Jochanaan). The opera's libretto uses Hedwig Lachmann's German translation of Wilde's play, which Strauss decides not to adapt for sung verses. After seeing the German adaptation of the play in Berlin in November 1902, the composer immediately begins working on his own operatic version.

Salome is first performed in Dresden on 9 December 1905, conducted by Ernst von Schuch. The debut causes an uproar across European opera circles, with its controversial exploration of sexuality, obsession, and complex psychological excesses and, as if that were not enough, combining it with biblical figures. Soprano Marie Wittich, the original Salome, declines to perform the provocative *Dance of the Seven Veils* and refuses to kiss John the Baptist's severed head, citing reasons of decency. Despite the tension, Strauss himself conducts the Austrian premiere in Graz on 16 May 1906 (the Vienna premiere follows only in 1918). The event draws eminent composers and musicians, including Giacomo Puccini, Arnold Schoenberg, Alexander Zemlinsky, and Gustav Mahler with his wife Alma. It is even said to be attended by Adolf Hitler, then only 17 years old. Even if initial reactions to the 1905 performance are mixed, the rapturous response to the Austrian premiere confirms *Salome*'s success, signalling Europe's readiness for a new dawn.

MESSIAEN

Olivier Messiaen stands as one of the 20th century's most significant and innovative French composers, also acclaimed as an organist and… ornithologist. His mother, poet Cécile Sauvage dedicates the final chapter of her poetry collection *Tandis que la terre tourne* (*As the Earth Turns*) to her unborn son. Messiaen, proud of this tribute, later describes her poetry as prophetic of his future artistic career. His father Pierre Messiaen is an English teacher who translates Shakespeare's plays into French (inspiring Olivier's early love of theatre, which he stages at home for his younger brother Alain, who, like their mother, eventually becomes a poet).

At 11, Messiaen enters the Paris Conservatoire, where he studies under distinguished teachers including Paul Dukas, Marcel Dupré, Charles-Marie Widor, and Maurice Emmanuel. Messiaen reportedly has synaesthesia, a neurological phenomenon causing him to experience colours when hearing music. Excelling at the Conservatoire, he begins his career in 1931 as organist at the Church of the Holy Trinity in Paris, a position he holds until his death in 1992. Profoundly religious, Messiaen finds inspiration in bird songs and expands musical language

significantly in both theory and practice. In *The Rest is Noise*, Alex Ross comments on Messiaen's character: "No one reported anything like a seamy underside to the composer's personality. The conductor Kent Nagano, who collaborated closely with Messiaen in his last years, was once pressed to tell some unflattering or otherwise revealing anecdote about his mentor, and all he had to offer was a story about how Messiaen and Loriod had once devoured an entire pear tart at one sitting."

Le Tombeau resplendissant (*The Resplendent Tomb*) is one of Messiaen's earliest pieces, written in 1931 only a year after his symphonic meditation *Les Offrandes oubliées*. After its premiere in 1933, the composer withdraws the work, with its next performance as late as 1984.

Messiaen refers to the opus as an epitaph. The tragic and untimely death of his mother four years earlier, in 1927, leads the composer to recover with his aunts Marthe and Agnès in the small village of Fuligny. Here, he begins to process his grief, contemplating on the passage of life and bidding farewell to his youth. In *Le Tombeau resplendissant*, Messiaen progresses through various stages and shades of mourning, reminding listeners of life's transience. The opus serves as a reflection on the meaning of life and death and the hope for a brighter spiritual rebirth beyond physical existence.

DEBUSSY

Claude Debussy's three-movement orchestral work *La mer* emerges during a turbulent period in his personal life. The composer begins the piece in Burgundy, far from any coastline, while living with the parents of his first wife, and completes it in England by the sea, in the company of singer Emma Bardac, who is expecting their child. Although there is no definitive proof that these personal circumstances directly influence *La mer*, Debussy's life and work during this period are often seen as intertwined. Debussy's separation from his first wife, who then attempts to take her own life, generates considerable public disapproval, marking three turbulent years in the composer's life. Debussy draws much of his inspiration for *La mer* from his imagination, as well as from literary and artistic depictions of the sea.

Composers sometimes tend to ruin their work by conducting it, yet this case seems to prove the opposite. Its premiere on 15 October 1905 with the Orchestre Lamoureux under the baton of Camille Chevillard initially fails to resonate with the audience. Critics dismiss Debussy's ocean as "some agitated water in a saucer" or a "frog pond", with some claiming they do not hear, do not see, do not smell the sea. However, three years later, when Debussy conducts the work himself, the triptych gains significant acclaim.

A note for those wishing to honour Debussy's legacy: be careful with the term 'Impressionist'. The composer

scorned comparisons with the respective work by French painters and resented applying the term to music in general. For the cover of *La mer*'s first edition, he specifically requested Hokusai's famous print *The Great Wave off Kanagawa*, and his wish was granted.

Lithuanian soprano **VIDA MIKNEVIČIŪTĖ** has become one of the world's most sought-after dramatic sopranos.

In 2024, she made her highly anticipated debut at the Bayreuth Festival as Sieglinde in Richard Wagner's *Die Walküre*. In the current 2024/25 season, she sings Marietta in Korngold's *Die tote Stadt* at the Dvořák Festival in Prague, at the Bavarian State Opera in Munich and in Dmitri Tcherniakov's new production under the direction of Lorenzo Viotti at the Zurich Opera. She also sings Salome at the Vienna State Opera, the Finnish National Opera in Helsinki and the Hamburg State Opera, Chrysothemis (*Elektra*) at the Staatsoper Unter den Linden, Senta (*Der fliegende Holländer*) at the International May Festival in Wiesbaden, Hanna Glawari (*Die lustige Witwe*) also in Zurich. She will make her US debut as Sieglinde in Wagner's *Die Walküre* at the Santa Fe Opera House. In concert, she will appear with the Sydney Symphony Orchestra in Wagner's *Die Walküre* at the Sydney Opera House and with the Berliner Philharmoniker in Wolfgang Rihm's *Gehege*, both under the baton of Simone Young.

In the 2023/24 season, Vida Miknevičiūtė made her role debut as the Countess in Richard Strauss' *Capriccio* at the Victorian Opera Melbourne. Further appearances have taken her to the Semperoper Dresden as Lisa (*Pique Dame*), to the Staatsoper Unter den Linden as Jenůfa, Chrysothemis (*Elektra*) and Elsa (*Lohengrin*) and to the Deutsche Oper Berlin as Senta (*Der fliegende Holländer*). She will make her debut with the Berliner Philharmoniker as Sieglinde (*Die Walküre*) under Kirill Petrenko in the Berlin

Philharmonie and at the Festspielhaus Baden-Baden.

In the 2022/23 season, she made her debut as Sieglinde in Dmitri Tcherniakov's new *Ring* production at the Staatsoper Unter den Linden, sang the role again at the Teatro San Carlo in Naples and made her acclaimed debut as Salome at La Scala in Milan and at the Deutsche Oper Berlin. At the Bavarian State Opera, she sang Chrysothemis, Giuditta and Salome, among others. She also made her debut at the Semperoper Dresden as Lisa (*Queen of Spades*) and gave her Brünnhilde debut in Wagner's *Siegfried* with the Latvian National Symphony Orchestra.

In the 2019/20 – 2021/22 seasons, she celebrated significant successes, including her acclaimed debut at the Salzburg Festival as Chrysothemis under the direction of Franz Welser-Möst and numerous appearances at venues such as the Opéra national de Paris, the Bavarian State Opera, the Vienna State Opera, the Staatsoper Unter den Linden, the Royal Swedish Opera and the Bolshoi in Moscow, among others. For her acclaimed role debut as Salome at the Victorian Opera Melbourne she was presented with the Green Room Award.

Vida Miknevičiūtė has worked with conductors such as Simone Young, Daniel Barenboim, Adam Fischer, Valery Gergiev, Alexander Joel, Eun Sun Kim, Franz Welser-Möst, Peter Schneider, Kent Nagano, Christian Thielemann, Vladimir Jurowski, Gintaras Rinkevicius, Thomas Guggeis and Hermann Bäumer and with directors such as Lorenzo Fioroni, Katharina Thalbach, Johannes Schütz, Tilman Knabe, Harry Kupfer, Christof Nel, Christoph Loy, Calixto Bieto, Krzysztof Warlikowski, Dmitri Tcherniakov, Tom Ryser and Vera Nemirova.

Between 2011 and 2020, Vida Miknevičiūtė was a member of the ensemble at the Staatstheater Mainz, where she appeared as as Elettra (*Idomeneo*), Natalie Princess of Orange (*The Prince of Homburg*), Tatjana (*Eugene Onegin*), Fiordiligi (*Così fan tutte*), Margherita (*Mefistofele*), Violetta Valéry (*La traviata*), as Eva (*Die Meistersinger von Nürnberg*), Marguerite (*Faust*), Blanche (*Dialogues des Carmélites*), Mimì (*La bohème*), Ursula (*Mathis der Maler*), as Elisabeth (*Don Carlo*), as Sieglinde (Wagner/Loriot *Der Ring an einem Abend*), and as Maria Boccanegra (*Simon Boccanegra*). She was also guest at the Frankfurt Opera, the Stuttgart State Opera, the Leipzig Opera, the Kassel State Theater, the Wiesbaden State Theater and the Latvian National Opera in Riga.

Finnish conductor **TARMO PELTOKOSKI** will become the Hong Kong Philharmonic Orchestra's Music Director beginning in the 2026/27 season, after serving as Music Director Designate in 2025/26. He was awarded the title "Principal Guest Conductor" of The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen in January 2022, the first conductor to hold this position in the orchestra's 42-year history. In May 2022, Peltokoski was named Music and Artistic Director of the Latvian National Symphony Orchestra. He

started his term in the 22/23 season. He was subsequently named Principal Guest Conductor of the Rotterdams Philharmonisch Orkest. In August 2022 at the age of 22, he completed his first Wagner Ring cycle at the Eurajoki Bel Canto Festival. In December 2022, Peltokoski was announced as Music Director of the Orchestre National du Capitole de Toulouse. In recent seasons he made debuts with the Hong Kong Philharmonic, Orchestre Philharmonique de Radio France, Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia, Los Angeles Philharmonic, Toronto Symphony, Swedish Radio Symphony Orchestra and Göteborgs Symfoniker as well as SWR Symphonieorchester at Pfingstfestspiele Baden-Baden and with Deutsches Symphonie-Orchester Berlin.

Summer festival debuts include Rheingau Musik Festival, Schleswig-Holstein Musik Festival, Beethovenfest Bonn, the Verbier Festival, Musikfest Bremen and Festival de Música y Danza Granada. Tarmo Peltokoski returned to Eurajoki Bel Canto Festival to conduct Tristan und Isolde in April 2023. In summer 2023 he conducted Siegfried with the Latvian National Symphony Orchestra and Don Giovanni at the Finnish National Opera in October 2023. This August Peltokoski will conduct Wagner's Götterdämmerung in Riga. In September he will make his BBC Proms debut at Royal Albert Hall with the BBC Symphony and later in the fall conduct Filarmonica della Scala and Philharmonia Zürich as well as the Israel Philharmonic Orchestra.

In the spring of 2025 he will tour Germany with Orchestre National du Capitole de Toulouse, make his debut with the London Philharmonic Orchestra and Bayerisches Staatsorchester, conduct Wagner's Der Fliegende Holländer in Luxembourg and Brussels and will make his Japan debut conducting the NHK Symphony. In the summer of 2025 he will be conducting Parsifal with the Latvian National Symphony Orchestra. He has worked with soloists including Yuja Wang, Asmik Grigorian, Matthias Goerne, Julia Fischer, Golda Schultz, Martin Fröst, Patricia Kopatchinskaja, Janine Jansen, Martin Helmchen, Leonidas Kavakos, Camilla Nylund and Sol Gabetta.

Tarmo Peltokoski began his studies with professor emeritus Jorma Panula at the age of 14 and studied with Sakari Oramo at the Sibelius Academy. He has also been taught by Hannu Lintu, Jukka-Pekka Saraste and Esa-Pekka Salonen. Also an acclaimed pianist, he studied piano at the Sibelius Academy with Antti Hotti. His piano playing has been awarded at many competitions and he has appeared as a soloist with all major Finnish orchestras. In October 2023 Tarmo Peltokoski signed an exclusive recording contract with Deutsche Grammophon. His debut album was released in May 2024. In 2022 he received the Lotto Prize at Rheingau Musik Festival and in 2023 he received the *OPUS Klassik* for his recording with The Deutsche Kammerphilharmonie Bremen.

In addition Tarmo Peltokoski has also studied composing and arranging, and especially enjoys music comedy and improvisation.

Tu negribēji man ļaut skūpstīt savu muti, Johanān!
Tagad es to skūpstīšu!
Gribu iekosties tavās lūpās kā gatavā auglī.
Jā, es gribu tagad tavas lūpas skūpstīt.
Vai es to neteicu?
Bet kāpēc Tu mani neuzlūko?
Tavas acis, kas bija nicinājuma pilnas, ir slēgtas.
Atver savas acis, paver savus plakstus.
Kāpēc tu uz mani neskaties? Vai tev no manis ir bail?
Tava mēle, kura spļāva indi, nerunā ne vārda.
Kāpēc šī sarkanā odze vairs nekustas?
Tu runāji baisus vārdus pret mani, Jūdejas princesi.
Es vēl dzīvoju, bet tu esi miris.
Un tava galva pieder man.
Es varu darīt ar to, ko gribu.
Es varu to pamest suņiem vai putniem gaisā.
Kas suņiem paliks pāri, to putni gaisā notiesās.
Tu biji tik skaists.
Tu biji kā ziloņkaula kolonna uz sudraba pamata.
Tā bija kā dārzs, pilns baložiem sidrabliliju spožumā.
Nekas pasaulē nebija tik balts kā tava miesa.
Nekas pasaulē nebija tik melns kā tavi mati.
Visā pasaulē nebija nekā tik sarkana kā tavas lūpas.
Tava balss bija kā skanošs trauks.
Un kad es uz tevi raudzījos, dzirdēju mūziku.
Kāpēc tu mani neuzlūkoji, Johanān?
Tavas acis bija aizvērtas, tu vēlējies redzēt tikai Dievu.
Tu savu Dievu redzēji.
Bet mani tu nekad neredzēji.
Ja tu būtu mani redzējis, tu mani būtu iemīlējis.
Es alkstu tava skaistuma un tavas miesas.
Ne vīns, ne āboli nevar remdēt manas alkas.
Ko lai es tagad daru, Johanān?
Ne plūdi, ne straumes nevar dzēst šo kaislību.

Kāpēc tu nepaskatījies uz mani?
Ja tu būtu mani redzējis, tu būtu mani iemīlējis.
Es to noteikti zinu, tu būtu mani iemīlējis.
Mīlas noslēpums ir lielāks par nāves noslēpumu.
Es tavas lūpas skūpstīju, Johanān.
Esmu noskūpstījusi tavu muti.
Tavām lūpām bija rūgta garša.
Vai tā nebija asiņu garša?
Nē. Varbūt tā garšoja mīlestība.
Mēdz teikt, ka mīlestība esot rūgta.
Bet kas par to?
Es esmu skūpstījusi tavu muti.

Par "Salomes" fragmenta tulkojumu latviešu valodā pateicamies Latvijas Nacionālās operas kolēģiem.

Ah! Du wolltest mich nicht deinen Mund küssen lassen, Jochanaan!
Wohl, ich werde ihn jetzt küssen!
Ich will mit meinen Zähnen hineinbeißen, wie man in eine reife Frucht beißen mag.
Ja, ich will ihn jetzt küssen, deinen Mund, Jochanaan.
Ich hab es gesagt.
Hab ich's nicht gesagt?
Ja, ich hab' es gesagt.
Ah! Ah! Ich will ihn jetzt küssen...
Aber warum siehst du mich nicht an, Jochanaan?
Deine Augen, die so schrecklich waren, so voller Wut und Verachtung, sind jetzt geschlossen.
Warum sind sie geschlossen?
Öffne doch die Augen, erhebe deine Lider, Jochanaan!
Warum siehst du mich nicht an?
Hast du Angst vor mir, Jochanaan, daß du mich nicht ansehen willst?
Und deine Zunge, sie spricht kein Wort, Jochanaan, diese Scharlachnatter, die ihren Geifer gegen mich spie.
Es ist seltsam, nicht? Wie kommt es, daß diese rote Natter sich nicht mehr rührt?
Du sprachst böse Worte gegen mich, gegen mich, Salome, die Tochter der Herodias, Prinzessin von Judäa.
Nun wohl! Ich lebe noch, aber du bist tot, und dein Kopf, dein Kopf gehört mir!
Ich kann mit ihm tun, was ich will. Ich kann ihn den Hunden vorwerfen und den Vögeln der Luft.
Was die Hunde übrig lassen, sollen die Vögel der Luft verzehren…
Ah! Ah! Jochanaan, Jochanaan, du warst schön.
Dein Leib war eine Elfenbeinsäule auf silbernen Füßen.
Er war ein Garten voller Tauben in der Silberlilien Glanz.
Nichts in der Welt war so weiß wie dein Leib.
Nichts in der Welt war so schwarz wie dein Haar.
In der ganzen Welt war nichts so rot wie dein Mund.
Deine Stimme war ein Weihrauchgefäß, und wenn ich dich ansah, hörte ich geheimnisvolle Musik.

Oh! Warum hast du mich nicht angesehn, Jochanaan?
Du legtest über deine Augen die Binde eines, der seinen Gott schauen wollte.
Wohl! Du hast deinen Gott gesehn, Jochanaan, aber mich, mich hast du nie gesehn. Hättest du mich gesehn, du hättest mich geliebt!
Ich dürste nach deiner Schön heit.
Ich hungre nach deinem Leib.
Nicht Wein noch Äpfe können mein Verlangen stillen…
Was soll ich jetzt tun, Jochanaan?
Nicht die Fluten, noch die großen Wasser können dieses brünstige Begehren löschen...
Oh! Warum sahst du mich nicht an?
Hättest du mich angesehn, du hättest mich geliebt.
Ich weiß es wohl, du hättest mich geliebt.
Und das Geheimnis der Liebe ist größer als das Geheimnis des Todes…

Ah! Ich habe deinen Mund geküßt, Jochanaan.
Ah! Ich habe ihn geküßt, deinen Mund, es war ein bitterer Geschmack auf deinen Lippen.
Hat es nach Blut geschmeckt?
Nein! Doch es schmeckte vielleicht nach Liebe...
Sie sagen, daß die Liebe bitter schmecke...
Allein, was tut's?
Was tut's?
Ich habe deinen Mund geküßt, Jochanaan.
Ich habe ihn geküßt, deinen Mund.

TUVĀKIE KONCERTI

Piektdien, 8. novembrī, plkst. 19.00 Hanzas Peronā

LNSO, KSENIJA SIDOROVA UN ANDRIS POGA

KSENIJA SIDOROVA — akordeons
Diriģents **ANDRIS POGA**

PROGRAMMĀ:
Arturs MASKATS Koncerts akordeonam un orķestrim "Ko stāstīja vējš pār jūru"
Rolfs VALLINS *Act*
Sergejs RAHMAŅINOVS Otrā simfonija

Ceturtdien, 28. novembrī, plkst. 19.00 Mūzikas namā "Daile"

LNSO KAMERMŪZIKA. REIZ HĀRLEMĀ

MAIJA ZANDBERGA — flauta
JĀNIS SEMJONOVS — fagots
OSKARS BOKAŅOVS — kontrabass
MIKUS BĀLIŅŠ — sitaminstrumenti
RIHARDS PLEŠANOVS — klavieres

PROGRAMMĀ:
Marinas VIDMONTES, Kloda BOLLINGA, Ērla HEIGENA, Artura MASKATA, Džīna KOŠINSKA un **Jāņa RUBIKA** mūzika

Sestdien, 7. decembrī, plkst. 18.00 Dzintaru koncertzāles Mazajā zālē

LNSO, MASKATS UN MENDELSZONS

KRISTAPS BERGS — čells
Diriģents **JĀNIS STAFECKIS**

PROGRAMMĀ:
Fēlikss MENDELSZONS Uvertīra no mūzikas lugai "Sapnis vasaras naktī"
Arturs MASKATS Otrais čellkoncerts
Fēlikss MENDELSZONS Trešā simfonija ("Skotu")

PIESAKIES
LNSO JAUNUMIEM

LNSO ŠOVAKAR | LNSO TONIGHT

Vieskoncertmeistare | Guest Concertmaster
Veerle Houbraken

Pirmās vijoles | I violins
Sandis Šteinbergs, Aleksejs Bahirs, Darja Smirnova, Ilze Kirsanova, Aija Frišenfelde, Terēze Zīberte-Ijaba, Vizma Laura Agloniete, Indulis Cintiņš, Oskars Siliņš, Margarita Ogibalova, Konstantīns Paturskis, Lāsma Vītola, Jevgenija Otroško

Otrās vijoles | II violins
Andrejs Jegorovs, Arvīds Zvagulis, Ilze Pence, Beāte Račko, Inga Puķīte, Raimonds Melderis, Anete Liberte, Liene Briede, Velga Polinska, Aleksandra Mališkina, Marta Jurjāne, Undīne Cercina

Alti | Violas
Arigo Štrāls, Ināra Brīnuma, Pēteris Trasuns, Liene Martinsone, Katrīna Krašauska-Krauze, Inga Ozoliņa, Einārs Roževics, Lauma Visendorfa, Jevgenija Gorbunova, Zane Dziesma

Čelli | Cellos
Diana Ozoliņa, Dace Zālīte-Zilberte, Jānis Rinkulis, Zane Guļāne, Ainārs Paukšēns, Mārtiņš Turss, Emma Bandeniece, Maksims Skibickis

Kontrabasi | Double basses
Oskars Bokanovs, Raivo Ozols, Viktors Veļičko, Viktors Stankevičs, Alise Broka, Laine Freidenberga

Flautas | Flutes
Maija Zandberga, Ilze Urbāne, Egija Sproģe

Obojas | Oboes
Egils Upatnieks, Dainis Cimermanis, Jana Zeļenska

Klarnetes | Clarinets
Anna Gāgane, Mareks Pinta, Sigurds Lallo, Agnese Skrastiņa

Fagoti | Bassoons
Normunds Zvejnieks, Elza Rubene, Māris Narvils, Reinis Burkins

Mežragi | Horns
Māris Evelons, Mārcis Kalniņš, Miks Bankevics, Mikus Runka

Trompetes | Trumpets
Jens Emil Holm, Dāvis Sedols, Mārtiņš Zujs, Jānis Frīdenfelds, Edgars Bārzdiņš

Tromboni | Trombones
Kaspars Majors, Artūrs Hrustaļovs, Māris Zondaks

Tuba | Tuba
Raivis Māgurs

Sitaminstrumenti | Percussion
Edgars Vaivods, Mikus Bāliņš, Elīna Endzele, Edvards Paulis Muzikants, Arnis Stepiņš, Edgars Saksons

Arfas | Harps
Elizabete Gulbe, Elizabeta Lāce

Taustiņinstrumenti | Keyboards
Evelīna Jēkabsone